

Dikt og utdrag fra dagboken til

Olav H. Hauge

Tonesatt av

Glenn Erik Haugland

&

Heidi Tronsmo (Me sigler ikkje same havet & Din veg)

Heidi Tronsmo

Sang og klarinett

Erling Wollestad

Opplesning og trompet

Glenn Erik Haugland

Datamaskin, melodika og saksofon

Støttet av

Hauge Tveltt jubileet 08
Norsk Komponistforening
Stor takk til Galleri Oz

Eg vakna i dag òg

Søndag 26.10.2008

Konsert med tekster av Olav H. Hauge

galleri
OZ

Kor lenge har du sove?

Dette vågar du,
slå augo opp
og sjå deg ikring?
Jau, du er her,
her i denne verdi,
du drøymmer ikkje,
ho er slik du
ser henne, tingi her
er slik.
Slik?
Ja, nett slik,
ikkje onnorleis.
Kor lenge har du sove?

Hald på med ditt

Hald på med ditt
Um du står eller går
Um du søv eller et
Um du ligg eller sit
Hald på med ditt
Sjå deg snitt til ein vri
Anten natt eller dag
Går du baut yver stag
Hald på med ditt
pugg ord plugg skor
Hald på med ditt
um det skin eller snør
bles frå nord eller sør
erg eir
skit bek
bank leir

Sju vindar

Sju vindar, sju vindar
sula og song.
Sju vindar, sju vindar
fann himmelen trong.

Sju vindar, sju vindar
møttest i kast.
Då vart det runddans,
då rauk det kvast!

Sju vindar, sju vindar
skilde lag.
Og alle vindar
søv i dag.

Spør vinden

Spør vinden
helst han tusul.
Han fer vide,
og kjem oftast att
med godt svar.

Eg siktar litt yver

Ein pil som skal råka, kan ikkje gjera
mange krok. Men ein god skyttar
reknar med fråstanden og vinden.
So når eg siktar på deg, siktar eg litt yver.

Ein havmåse

Ein havmåse var du
og at du skulle enda slik.
Dei andre lettat i stormen.
Du stend at på eit skjer og skrik.

Din veg

Ingen har varda den vegen
du skal gå
ut i det ukjende
ut i det blå.

Dette er din veg.
Berre du
skal gå han. Og det er
uråd å snu.

Og ikkje vardar du vegen,
du hell.

Og vinden stryk ut ditt far
i aude fjell.

Me sigler ikkje same havet

Me sigler ikkje same havet,
endå det ser so ut.
Grovt timber og jarn på dekk,
sand og sement i romet,
djupt ligg eg, seint sig eg,
stampar i broddsjo,
uler i skodde,
Di sigler i ein papirbåt,
og draumen ber det blå seglet,
so linn er vinden, so var er bylgja.

Kom ikkje med heile sanningi

Kom ikkje med heile sanningi,
kom ikkje med havet for min tørste,
kom ikkje med himmelen når eg ber um ljós,
men kom med ein glimt, ei dogg, eit fjorn,
slik fuglane ber med seg vassdropar frå
lauget
og vinden eit korn av salt.

Det er ikkje ho

Det er ikkje ho som klagar med blødande
munn,
ho har funne seg ein annan,
det er songen, det er han som
kjem og klagar –
i di siste stund.

Og eg var sorg

Og eg var sorg og heldt til i ei hole.
Og eg var ovmod og bygde attum stjernone.
No byggjer eg i næraste treet,
og um morgonen når eg vaknar,
trær fura gull på nåli.